

8.1.14. Forsvarsområdet:

Fremskridtspartiet mener det er meget vigtigt, at der bliver skabt fornuftige økonomiske rammer omkring det danske forsvar. Det koster noget at kunne forsvare vores land. Den pris vil vi gerne være med til at betale. Vores udgangspunkt for at vurdere forsvaret er følgende punkter:

Fremskridtspartiet mener:

- at Danmark skal leve op til de mål NATO lægger vedrørende mandskab og materiel. I konsekvens af dette kan Danmark blive nødsaget til at øge og/eller ændre i sit forsvar for at sikre et samlet stærkt NATO.
- at det danske forsvar skal ændres til at være et moderne højteknologisk forsvar, med effektive mobile enheder, der kan løse opgaver for NATO såvel som egentligt forsvar af dansk område.
- at lukninger af kaserner og militære lufthavne kun skal iværksættes, hvis der er godtgjort, at Danmark fortsat kan løse sine forsvarsforpligtelser og, at der bliver tale om regulære besparelser.
- at Den Danske Internationale Brigade skal nedlægges. Til det sker skal alle udgifter til Brigaden afholdes over udenrigsministeriets konto for udviklingshjælp.
- at besparelser på forsvarets budget skal koncentrerer om den civile del. Det gælder f.eks. privatisering af Nyboder, Forsvarets Bygningstjeneste, m.v.
- at obligatorisk værnepligt kun skal gøre sig gældende i det tilfælde, at det ikke er muligt at sikre personel gennem brug af frivillige.

Fremskridtspartiet advarer mod, at Danmark i blind tiltro til den såkaldte »freds-dividende« laver drastiske nedskæringer i det danske forsvar. Det er hurtigt at nedlægge, hvad det kan tage år at genopbygge.

Fremskridtspartiet er fortsat modstander af dansk deltagelse i FN-operationer, der har videre sigte end rent fredsbevarende opgaver. Styrkerne skal derfor trækkes tilbage fra hele det tidligere Jugoslavien. Investeringer i nyt materiel skal gå til at forbedre forsvaret af Danmark.

8.1.15. Politiets forhold:

Fremskridtspartiet er af den opfattelse, at det er fantastisk vigtigt, at vores politi har seriøse arbejdsforhold og at politiet har de nødvendige ressourcer til rådighed for at løse den vigtige samfundsopgaver de har. Vi må derfor indstille os på, at der koster noget at have et velfungerende politi. Men der er også områder, hvor politiet kan gøre det bedre.

Regeringen har med en delaftale med Venstre og Konservative sikret yderligere bevillinger til politiet. Imidlertid er der også brug for ændringer i politiets virke. Hver gang der er store sager i København (statsbesøg, rockerkrig o.s.v.) bliver mange tusind betjente sendt til Hovedstaden. Det giver en bunke afspadsering og overarbejde for betjentene. På »provins« politistationerne må man så lade opgaver ligge urørt. Særligt opgaver som opklaring af indbrud og anden kriminalitet rettet direkte mod borgerne bliver ofte forsømt. Politiet må derfor have sine rutiner ændret og flere betjente fuldtidsansat.

Omlægning af opgaver fra politipersonale til kontorpersonele er en god ide, og man kan overlade visse opgaver til forsikringsselskaberne, f.eks. optagelse af anmeldelser om tyveri af cykler for at frigøre politipersonale til patrulje. Det er også et spørgsmål om politiet skal løse sociale opgaver, psykologopgaver osv. Den type opgaver tager meget af politiets tid og burde kunne henlægges til andre.

Politiets styrkemål (antal ansatte) skal være mere fleksibelt og det er positivt, at politimestrene skal have større kompetence til sammensætning af personalet, men det er vigtigt, at der tages hensyn til Politiskolen. Hvis de nuværende styrkemålet opgives, kan Politiskolen få vanskeligt ved at planlægge.